

Nr 824

Av herr Stiernstedt m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 82, med förslag till förordning om ändring i rusdrycksförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 521), m. m.

(Lika lydande med motion nr 666 i Första kammaren)

Frågan om tillverkning och försäljning av ciderdrycker har vid ett flertal tillfällen varit föremål för riksdagens behandling, varför det inte här finns anledning att upprepa tidigare framförda argument.

Utskänningsutredningen, som grundligt studerat ciderfrågan ur nykterhetspolitiska synpunkter, har i sitt ställningstagande inte funnit anledning föreligga att från nykterhetspolitiska synpunkter motsätta sig vissa lättnader för tillverkning och försäljning av cider.

De lättnader som utredningen sålunda förordar avser ciderdrycker med en högsta alkoholhalt av 4,5 viktprocent — starkare cider bör enligt utredningens mening fortfarande omfattas av de bestämmelser som gäller för vin.

De ciderdrycker som har en lägre alkoholhalt än 4,5 viktprocent föreslås i anslutning till den uppdelning som gäller för maltdryckerna få benämningarna starkcider om alkoholhalten överstiger 2,8 viktprocent, cider om alkoholhalten överstiger 1,8 men inte 2,8 viktprocent och lättcider om alkoholhalten inte överstiger 1,8 viktprocent, vilket motsvarar 2,25 volymprocent eller den övre gränsen för s. k. alkoholfria drycker. I fråga om rätten att tillverka starkcider och cider förordas att tillstånd — liksom fallet är beträffande starköl och öl — skall meddelas av kontrollstyrelsen och inte av Kungl. Maj:t såsom nu gäller enligt de för cider tillämpliga bestämmelserna om vin. För försäljningen av ciderdrycker med en alkoholhalt överstigande 2,8 men inte 4,5 viktprocent (starkcider) föreslås ingen ändring i gällande ordning. Detta innebär att försäljning enligt förslaget liksom för närvarande inte skall få ske annat än genom systembutikerna. Cider skulle däremot enligt förslaget få säljas efter de bestämmelser, som gäller för öl, sålunda bl. a. i alla egentliga livsmedelsbutiker. Lättcider slutligen skulle liksom hittills få tillverkas och säljas i huvudsak fritt på samma sätt som andra alkoholfria drycker. Såsom tidigare nämnts, beskattas sådana ciderdrycker som inte betecknas som alkoholfria för närvarande som lättvin. Utredningsförslaget innebär att skatt skall uttagas med 90 öre per liter

för starkcider och med 48 öre per liter för cider. Någon ändring av beskattningen för lättcider förordas inte. Skatt förutsattes således liksom hittills utgå som för läskedrycker med 33 öre per liter.

Utredningen framlägger slutligen förslag till erforderliga ändringar i tulltaxan. Härvid har förordats att tullen på cider och starkcider skall utgöras av nuvarande tull med tillägg för den skatt som föreslås av utredningen.

Departementschefen avstyrker emellertid i proposition nr 82 utskänkingsutredningens förslag, bl. a. med hänsyn till att alkoholmissbruket bland ungdom intar en så central ställning i det aktuella problemkomplexet. Då vi delar utredningens uppfattning att den föreslagna liberaliseringen ej kommer att få några nykterhetspolitiska konsekvenser och då det framför allt för yrkesfruktodlingen är angeläget att på alla sätt stödja avsättningen av svensk frukt bör enligt vår mening riksdagen fatta beslut i enlighet med utskänkingsutredningens förslag i detta avseende.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte besluta sådan liberalisering av tillverkning och försäljning av ciderdrycker som utskänkingsutredningen föreslagit samt att det åt utskottet måtte uppdragas att föreslå härför erforderliga författningsändringar.

Stockholm den 2 april 1963

Lennart Stiernstedt

Rolf Eliasson

Bo Turesson

Carl Eric Hedin